

CRNA GORA
AGENCIJA ZA ZAŠTITU LIČNIH PODATAKA
I SLOBODAN PRISTUP INFORMACIJAMA
Br. UPII 07-30-1956-2/20
Podgorica, 13.08.2020. godine

Agencija za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama - Savjet Agencije, rješavajući po žalbi NVO Institut Alternativa 08.07.2020. godina izjavljene protiv Rješenja Investiciono-razvojnog fonda Crne Gore A.D. broj: 05-17020-716-20/1 od dana 23.06.2020.godine, na osnovu člana 38 Zakona o slobodnom pristupu informacijama ("Sl.list Crne Gore", br.44/12 i 030/17) i člana 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14 od 24.12.2014, 020/15 od 24.04.2015, 040/16 od 30.06.2016, 037/17 od 14.06.2017) je na sjednici održanoj dana 13.08.2020. godine donio:

RJEŠENJE

Usvaja se žalba.

Poništava se Rješenje Investiciono-razvojnog fonda Crne Gore A.D. broj: 05-17020-716-20/1 od dana 23.06.2020.godine.

Predmet se dostavlja prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Obrazloženje

Prvostepeni organ je donio Rješenje po osnovu podnijetog zahtjeva za slobodan pristup informacijama NVO Institut Alternativa od 08.06.2020.godine, kojim je odlučeno: „Odbija se Zahtjev za slobodan pristup informacijama Instituta alternativa iz Podgorice od 08.06.2020. godine.“ Prvostepeni organ u bitnom navodi da je Institut alternativa podnijela dana 08.06.2020. godine, putem e-maila, Zahtjev za slobodan pristup informaciji od 08.06.2020. godine, kojim se traže kopije:1.odluka koje je usvojio Odbor direktora u toku 2018. i 2019. godine,2.zapisnika sa sjednica Odbora direktora u toku 2018. i 2019. godine, 3.odluke o raspodjeli dobiti u toku 2018. i 2019. godini, 4. akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji društva, 5. spisak datih sponzorstava i donacija isplaćenih u toku 2018. i 2019. godine, 6.spisak jednokratnih novčanih pomoći fizičkim i pravnim licima u toku 2018. i 2019. godine, 7.odluke o isplati sredstava sponzorstva, donacije i pomoći u toku 2018. i 2019. godine. Dalje se navodi da je prvostepeni organ našao da nije u posjedu traženih informacija pod rednim brojem 3. predmetnog zahtjeva - odluka o raspodjeli dobiti u toku 2018. i 2019. godini, jer navedene odluke Fond nikad nije donio. Kada su u pitanju tražene informacije pod rednim brojevima 1., 2., 4., 5., 6., i 7., zahtjev za dostavljanje traženih informacija odbija, jer iste predstavljaju poslovnu tajnu, dok je spisak odobrenih

kredita IRF-a po godinama, javno objavljen i dostupan na internet stranici Investiciono-razvojnog fonda Crne Gore A.D www.irfcg.me. meni "REALIZOVANI KREDITI", kao i u meniju "LIKVIDNOST", podmeni "Korisnici faktoringa" za faktoring aranžmane. Dalje se navodi da je zahtjev za dostavljanje traženih informacija prvostepeni organ odbio iz razloga člana 29 stav 1 tačka 3 u vezi sa članom 14 stav 1 tačka 6 Zakona o slobodnom pristupu informacijama. Razmatrajući konkretan zahtjev za slobodan pristup informacijama Investiciono-razvojni fond Crne Gore A.D. je u skladu sa članom 16 Zakona o slobodnom pristupu informacijama izvršio test štetnosti objelodanjivanja traženih informacija, i utvrdio da postoje razlozi za ograničenje pristupa traženim informacijama iz člana 14 stav 1 tačka 6 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, jer tražene informacije predstavljaju poslovnu tajnu u skladu sa Zakonom o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditiranju i kreditno-garantnim poslovima („Službeni list CG", br. 73/17). Prvostepeni organ se dalje poziva na odredbe Zakonu o Investiciono-razvojnog fondu Crne Gore A.D. („Sl. list CG, br. 88/09 i 40/10"), Investiciono- razvojni fond Crne Gore A.D. predstavlja finansijsku instituciju čija je djelatnost, pored ostalog, odobravanje kredita i izdavanje garancija kojima se podstiče osnivanje i razvoj malih i srednjih preduzeća.

Protiv ovog rješenja podnosilac zahtjeva je blagovremeno izjavio žalbu. U žalbi se u bitnom navodi da se predmetno rješenje pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalilac u bitnom navodi da tačke 1 i 2 iz zahtjeva, koje mogu biti predmet poslovne tajne shodno Zakonu o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditiranju i kreditno-garantnim poslovima, Investiciono-razvojni fond, međutim da se iste pobijaju shodno članu 24 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, jer donosilac rješenja nije uzeo u obzir odredbu ovog člana prilikom donošenja, u kojem je određeno da „ako je dijelu informacije pristup ograničen, u skladu sa članom 14 ovog zakona, organ vlasti dužan je da omogući pristup informaciji dostavljanjem njene kopije podnosiocu zahtjeva, nakon brisanja dijela informacije kojem je pristup ograničen." Dalje se navodi da tačke 4, 5, 6 i 7 iz zahtjeva ne mogu ni na koji način biti predmet Zakona o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditiranju i kreditno-garantnim poslovima („Službeni list Crne Gore", br. 73/17 i 44/20), jer se ne odnose na klijente u skladu sa članom 125 navedenog Zakona. Žalilac navodi da tačku 3 iz zahtjeva ne pobija. U krajnjem se predlaže da drugostepeni organ usvoji žalbu, odnosno poništi prvostepeno rješenje i naloži prvostepenom javnopravnom organu u kom pogledu treba riješiti upravnu stvar.

Prvostepeni organ je dana 16.07.2020.godine, aktom br.05-17020-8006-20/1 uz žalbu dostavio i odgovor na istu. U odgovoru na žalbu prvostepeni organ uglavnom ponavlja navode iz osporenog rješenja dovodeći u vezu pomenute navode sa odlukom kakva

kredita IRF-a po godinama, javno objavljen i dostupan na internet stranici Investiciono-razvojnog fonda Crne Gore A.D www.irfcg.me. meni "REALIZOVANI KREDITI", kao i u meniju "LIKVIDNOST", podmeni "Korisnici faktoringa" za faktoring aranžmane. Dalje se navodi da je zahtjev za dostavljanje traženih informacija prvostepeni organ odbio iz razloga člana 29 stav 1 tačka 3 u vezi sa članom 14 stav 1 tačka 6 Zakona o slobodnom pristupu informacijama. Razmatrajući konkretan zahtjev za slobodan pristup informacijama Investiciono-razvojni fond Crne Gore A.D. je u skladu sa članom 16 Zakona o slobodnom pristupu informacijama izvršio test štetnosti objelodanjivanja traženih informacija, i utvrdio da postoje razlozi za ograničenje pristupa traženim informacijama iz člana 14 stav 1 tačka 6 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, jer tražene informacije predstavljaju poslovnu tajnu u skladu sa Zakonom o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditiranju i kreditno-garantnim poslovima („Službeni list CG", br. 73/17). Prvostepeni organ se dalje poziva na odredbe Zakonu o Investiciono-razvojnog fondu Crne Gore A.D. („Sl. list CG, br. 88/09 i 40/10"), Investiciono- razvojni fond Crne Gore A.D. predstavlja finansijsku instituciju čija je djelatnost, pored ostalog, odobravanje kredita i izdavanje garancija kojima se podstiče osnivanje i razvoj malih i srednjih preduzeća.

Protiv ovog rješenja podnosilac zahtjeva je blagovremeno izjavio žalbu. U žalbi se u bitnom navodi da se predmetno rješenje pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalilac u bitnom navodi da tačke 1 i 2 iz zahtjeva, koje mogu biti predmet poslovne tajne shodno Zakonu o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditiranju i kreditno-garantnim poslovima, Investiciono-razvojni fond, međutim da se iste pobijaju shodno članu 24 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, jer donosilac rješenja nije uzeo u obzir odredbu ovog člana prilikom donošenja, u kojem je određeno da „ako je dijelu informacije pristup ograničen, u skladu sa članom 14 ovog zakona, organ vlasti dužan je da omogući pristup informaciji dostavljanjem njene kopije podnosiocu zahtjeva, nakon brisanja dijela informacije kojem je pristup ograničen." Dalje se navodi da tačke 4, 5, 6 i 7 iz zahtjeva ne mogu ni na koji način biti predmet Zakona o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditiranju i kreditno-garantnim poslovima („Službeni list Crne Gore", br. 73/17 i 44/20), jer se ne odnose na klijente u skladu sa članom 125 navedenog Zakona. Žalilac navodi da tačku 3 iz zahtjeva ne pobija. U krajnjem se predlaže da drugostepeni organ usvoji žalbu, odnosno poništi prvostepeno rješenje i naloži prvostepenom javnopravnom organu u kom pogledu treba riješiti upravnu stvar.

Prvostepeni organ je dana 16.07.2020.godine, aktom br.05-17020-8006-20/1 uz žalbu dostavio i odgovor na istu. U odgovoru na žalbu prvostepeni organ uglavnom ponavlja navode iz osporenog rješenja dovodeći u vezu pomenute navode sa odlukom kakva

je data u dispozitivu osporenog rješenja. Imajući u vidu navedeno, Investiciono-razvojni fond Crne Gore A.D. predlaže da Agencija za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama odbije predmetnu žalbu u cjelosti kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, žalbenih navoda i navoda iz odgovora na žalbu, Savjet Agencije nalazi da je žalba osnovana.

Član 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku propisuje da ako drugostepeni organ nađe da će nedostatke prvostepenog postupka brže i ekonomičnije otkloniti prvostepeni javnopravni organ, on će svojim rješenjem poništiti prvostepeno rješenje i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak.

Prvostepeni organ je osporenim rješenjem, odbio predmetni zahtjev žalioaca u dijelu koji se odnosi na informacije pod rednim brojevima 1., 2., 4., 5., 6., i 7 uz obrazloženje da tražena informacija predstavlja poslovnu tajnu u skladu sa Zakonom o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditirariju i kreditno-garantnim poslovima („Službeni list CG”, br. 73/17), dok je u dijelu koji se odnosi na informaciju pod rednim brojem 3 naveo da nije u posjedu iste.

U smislu odredbe člana 22 Zakona o upravnom postupka valjano obrazloženje odluke predstavlja neophodnu zakonsku pretpostavku za provjeru činjeničnog utvrđenja i propisa koji su primijenjeni, čime se omogućava njena potpuna kontrola kako u upravnom tako i u sudskom postupku.

Naime, u predmetnom slučaju po ocjeni Savjeta Agencije, osporeno rješenje nije dato u skladu sa naprijed navedenom zakonskom odredbom, imajući u vidu da u predmetnom rješenju prvostepeni organ ne navodi razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje potvrđuju donesenu odluku, već samo paušalno navodi da tražena informacija predstavlja poslovnu tajnu. S tim u vezi da se zaključiti da prvostepeni organ nije pravilno primijenio odredbu člana 30 stav 5 Zakona o slobodnom pristupu informacijama kojom se propisuje da rješenje kojim se odbija zahtjev za pristup informaciji, odnosno ponovnu upotrebu informacija sadrži detaljno obrazloženje razloga zbog kojih se ne dozvoljava pristup traženoj informaciji, odnosno ponovna upotreba informacija.

Odredbom člana 14 stav 1 tačka 6 se propisuje da organ vlasti može ograničiti pristup informaciji ili dijelu informacije, ako je informacija poslovna ili poreska tajna u skladu sa zakonom, s tim u vezi, po nalaženju Savjeta Agencije poslovna tajna može biti osnov za ograničenje pristupa informacijama samo ukoliko je ona kao takva utvrđena zakonom.

Uvidom u član 12 Zakona o investiciono - razvojnom fondu Crne Gore, kojim se utvrđuju nadležnosti prvostepenog organa se nesporno utvrđuje da isti između ostalog obavlja i usluge faktoringa i drugih oblika otkupa potraživanja. S tim u vezi prvostepeni organ je dužan da primjenjuje odredbe Zakona o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditirariju i kreditno-garantnim poslovima, na koji se pozvao u osporenom rješenju. Rezimirajući sve prethodno navedeno zaključuje se da je prvostepeni organ dužan da poštuje odredbu člana 125 Zakona o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditirariju i kreditno-garantnim poslovima kojim je propisano da podaci i informacije o klijentima do kojih pružalac finansijskih usluga dođe u toku poslovanja, predstavljaju poslovnu tajnu.

Podvodeći prethodno navedenu normu pod konkretnu upravnu stvar, Savjet Agencije je mišljenja da je prvostepeni organ pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava. Informacije koje su precizirane u tačkama 4, 5, 6 i 7 predmetnog zahtjeva, a koje se odnose na akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji društva, spisak datih sponzorstava i donacija isplaćenih u toku 2018. i 2019. godine, spisak jednokratnih novčanih pomoći fizičkim i pravnim licima u toku 2018. i 2019. godine, odluke o isplati sredstava sponzorstva, donacije i pomoći u toku 2018. i 2019. godine, se po mišljenju Savjeta Agencije ne mogu podvesti pod poslovnu tajnu shodno Zakonu o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditirariju i kreditno-garantnim poslovima.

Naime, akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta je akt kojim se kod poslodavca utvrđuje unutrašnja organizacija, radna mjesta, opis poslova radnog mjesta, broj izvršilaca, posebni uslovi za zasnivanje radnog odnosa, s tim u vezi navedeni akt ne sadrži niti može sadržati podatke i informacije o klijentima do kojih pružalac finansijskih usluga dođe u toku poslovanja, a koji podaci su propisani kao poslovna tajna. Takođe, nije jasno ni kako spisak datih sponzorstava i donacija isplaćenih u toku 2018. i 2019. godine, spisak jednokratnih novčanih pomoći fizičkim i pravnim licima u toku 2018. i 2019. godine, odluke o isplati sredstava sponzorstva, donacije i pomoći u toku 2018. i 2019. godine može predstavljati poslovnu tajnu, budući da u tom dijelu prvostepeni organ nije dao adekvatne razloge koji bi mogli potvrditi zakonitost ovog navoda već je samo paušalno odbio zahtjev pozivajući se na odredbe Zakona o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditirariju i kreditno-garantnim poslovima. Ovakvim postupanjem prvostepeni organ obesmišljava suštinu Zakona o slobodnom pristupu informacijama, jer bi svaku informaciju iz domena njegovog poslovanja mogao proglasiti tajnim podatkom, a što predstavlja svojevrsni pravni nonsens.

je data u dispozitivu osporenog rješenja. Imajući u vidu navedeno, Investiciono-razvojni fond Crne Gore A.D. predlaže da Agencija za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama odbije predmetnu žalbu u cjelosti kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, žalbenih navoda i navoda iz odgovora na žalbu, Savjet Agencije nalazi da je žalba osnovana.

Član 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku propisuje da ako drugostepeni organ nađe da će nedostatke prvostepenog postupka brže i ekonomičnije otkloniti prvostepeni javnopravni organ, on će svojim rješenjem poništiti prvostepeno rješenje i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak.

Prvostepeni organ je osporenim rješenjem, odbio predmetni zahtjev žalioaca u dijelu koji se odnosi na informacije pod rednim brojevima 1., 2., 4., 5., 6., i 7 uz obrazloženje da tražena informacija predstavlja poslovnu tajnu u skladu sa Zakonom o finansijskom lizingu, faktoringu, otkupu potraživanja, mikrokreditirariju i kreditno-garantnim poslovima („Službeni list CG”, br. 73/17), dok je u dijelu koji se odnosi na informaciju pod rednim brojem 3 naveo da nije u posjedu iste.

U smislu odredbe člana 22 Zakona o upravnom postupka valjano obrazloženje odluke predstavlja neophodnu zakonsku pretpostavku za provjeru činjeničnog utvrđenja i propisa koji su primijenjeni, čime se omogućava njena potpuna kontrola kako u upravnom tako i u sudskom postupku.

Naime, u predmetnom slučaju po ocjeni Savjeta Agencije, osporeno rješenje nije dato u skladu sa naprijed navedenom zakonskom odredbom, imajući u vidu da u predmetnom rješenju prvostepeni organ ne navodi razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje potvrđuju donesenu odluku, već samo paušalno navodi da tražena informacija predstavlja poslovnu tajnu. S tim u vezi da se zaključiti da prvostepeni organ nije pravilno primijenio odredbu člana 30 stav 5 Zakona o slobodnom pristupu informacijama kojom se propisuje da rješenje kojim se odbija zahtjev za pristup informaciji, odnosno ponovnu upotrebu informacija sadrži detaljno obrazloženje razloga zbog kojih se ne dozvoljava pristup traženoj informaciji, odnosno ponovna upotreba informacija.

Odredbom člana 14 stav 1 tačka 6 se propisuje da organ vlasti može ograničiti pristup informaciji ili dijelu informacije, ako je informacija poslovna ili poreska tajna u skladu sa zakonom, s tim u vezi, po nalaženju Savjeta Agencije poslovna tajna može biti osnov za ograničenje pristupa informacijama samo ukoliko je ona kao takva utvrđena zakonom.

Takođe, Savjet Agencije je mišljenja da prvostepeni organ nije vodio računa o odredbi člana 24 Zakona o slobodnom pristupu informacijama kojim se propisuje da ako je dijelu informacije pristup ograničen, u skladu sa članom 14 ovog zakona, organ vlasti dužan je da omogući pristup informaciji dostavljanjem njene kopije podnosiocu zahtjeva, nakon brisanja dijela informacije kojem je pristup ograničen. U slučaju iz stava 1 ovog člana, na dijelu informacije kojem je pristup ograničen stavlja se napomena "izvršeno brisanje" i daje obavještenje o obimu izvršenog brisanja (redova, pasusa i stranica). Brisanje dijela informacije vrši se na način kojim se ne može uništiti ili oštetiti tekst, odnosno sadržina informacije. Naime, prvostepeni organ nije mogao odbiti pristup traženim informacijama u cjelosti, već je shodno prethodno navedenoj odredbi bio dužan da dozvoli pristup informacijama nakon brisanja dijela informacije kojem je pristup ograničen, imajući u vidu da je poslovna tajna samo podatak i informacije o klijentima do kojih pružalac finansijskih usluga dođe u toku poslovanja, a ne cjelokupni traženi dokumenti.

Savjet Agencije je utvrdio da je žalba osnovana, pa je ista usvojena, a prvostepeni organ je dužan da u ponovnom postupku u roku od 20 dana od dana prijema rješenja, donese novo rješenje u kojem će pravilno primijeniti odredbe Zakona o slobodnom pristupu informacijama i Zakona o upravnom postupku.

Sa iznjetih razloga, shodno članu 38 Zakona o slobodnom pristupu informacijama i člana 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku, odlučeno je kao u izreci.

Pravna pouka: Protiv ovog Rješenja može se pokrenuti Upravni spor u roku od 20 dana od dana prijema.

Predmet obradio: Nikola Mrđak - Pravni savjetnik - kontrolor u Odsjeku za slobodan pristup informacijama _____

SAVJET AGENCIJE
Predsjednik, Sreten Radonjić

